

Send videre

De norske frivillige arbeidsfolk til Tyskland.

De norske gutter som fikk arbeide i Tyskland har fått et inntrykk av tysk ånd og tysk humanisme de ikke glemmer snart. De har sett seg snytt og utnyttet til det ytterste, har mottatt en behandling som vi ikke skulle tro eksisterte i den civiliserte verden; de har vært vidne til råskapen og sadismen i sin ytterste konsekvens.

Guttene blev lovet god lønn, 45 - 60 mark uken, alt fritt, adspredelse og kulturell underholdning. De fikk tydelig inntrykk av hvad det i Tyskland menes med "kulturell underholdning".

Etter en meget besverlig reise, kom de omsider til bestemmelsesstedet, hvor de ble innkvartert i barakker som lå midt ute på et jorde. Barakkene hadde ikke noe som kunde kalles tilfluktsrom eller beskyttelse mot bombeangrep. De rømnene guttene var innkvartert i var så gisne at de kunne telle stjernene gjennom taket om kvelden. Granatene hvinte stadig over hodet på dem. Nogen bodde i et bryggerhus som var så rått at det dryppet av tak og vegger. Det var umulig å sette skoene på gulvet natten over, for da var de gjennomvåte om morgenen. De var 8 mann om 3 vaskevannsfat, hvorav de måtte bruke det ene til å koke mat i. Den fri forpleining var bare løgn! frokost og aftensmat måtte de holde seg selv med; middagsmat fikk de mot å betale 3 mark om uken - den bestod utelukkende av sauerkraut og poteter. Bad de om mere enn 1 tallerken, ble de slått. I arbeidsleiren befant seg - foruten nordmenn - dansker, tschecker og polakker. Danskene hadde det best; nordmenn og tschecker hadde det meget slett, mens polakkene ble behandlet verre enn dyr. Polakkene var tvunget til denne arbeidstjenesten og måtte gå med en stor gul P. på brystet og ryggen, forat tyskerne lettere skulle bli oppmerksomme på dem og tildele dem slag og spark når de gikk forbi dem. Det å slå og mishandle en polakk var noe de drev med en nidkjærhet som om de skulle skulle bli dekorert for det. Polakkene var gjerne høyt dannede mennesker: officerer, universitetsfolk, leger o.s.v. De led forferdelig og døde som fluer. De polske pikere som arbeidet på fabrikkene fikk 25 pfening om uken; såvidt nok til å holde liv i dem en stund til de døde; dette lønner seg for tyskerne: når polakkene dør, er det bare å rekvirere nye.

En polakk som gikk lenket forsøkte å rømme. Han ble skutt og liket ble kastet foran kantine hvor guttene hentet mat: til skrek og advarsel. Flere gutter ble syke av eksom og skabb. De hygieniske forhold i brakkerne var kriminelle. I et rum på 30 kva. var stuvet sammen 18 mann. Rengjøringen besto av følgende: En bøtte vann ble øst på gulvet, deretter ble det feid med en plasavakost. Guttene ba om å få rengjøringsredskaper for å gjøre rent selv, men det ble ikke innvilget. Under sykdomstilfelle ble ingen doktor hentet. De syke ble truet med gestapo. Og det var i flere tilfeller hvor ~~guttene~~ gestapo trodde guttene simulerte. De ble pisket opp av køyene, og de ble ofte nektet mat med den begrunnelse at den som ikke arbeider skal heller ikke ete.

Guttene måtte etterhvert selle unda eiendelene sine for å skaffe seg mat. Lønnen som var lovet til 45 mark pr uke, viste seg å bli slått ned til 10 - 12 mark. Men fra denne lønnen ble det så igjen trukket tre mark. Da all mat var meget dyr, måtte guttene tross salg av eiendeler ofte sulte flere dager i uken. Vannet var ganske udrickelig, så de var henvist til å drikke dårlig øll.

For den minste forscelse ble guttene sendt i konsentrasjonsleir. Der som overalt ellers ble stadig polakkene mishandlet verst. Tyskerne gj gjorde flittig bruk av den nihodede katt og liknende torturredskaper som fantes i leiren. De s'øst også over at i Warsjava hadde de en bydel avsperrert hvor to til tre tusen jøder befant seg. Det fantes i denne bydelen slett ikke husrom nok, og jødene måtte ofte ligge ute i tentene i

sterk kulde. De døde som fluer av sykdom, frost og sult. Dette skjedt tyskerne av som av en haltegjerning.

Mange norske gutter ble så nedbrutt at de gjorde selvmordsforsøk. Da de reiste herfra, var en stor del av disse guttene nazister. De forandret fort mening dernede. Og om de noengang kommer hjem og ikke bukker under, er de nok forlenget kurert for sine tyske sympatier. Guttene fikk på reisen sin se adskillige bombede fabrikk. Under flyalarmene så de også tyske offiserer som løp gråtende på gaten med hendene for ansiktet.

De norske pikene som reiste til arbeidstjeneste i Tyskland, ble innkvartert på et horehus. Om kvelden sto det kø av tyskere utenfor. Noen nordmenn rømte fra dette helvete, men de fleste er igjen. Og bare de aller sterkeste vil utholde denne tiden dernede uten å bukke under og dø.

Riksfullmektig Christie.

Det er nok ingen tilfeldighet at småbysakførereren, W. F. K. Christie hører til forredorklikken. Blant hans bekjente råder det full enighet om at han alltid har vært inntil det latterlige stormannsgal. I alle år har han overfor alle vanskelig kunnet legge skjul på en høyst misforstått familiestolthet. Det er helt klart for enhver som kjenner ham at han ved hjelp av sin egen person har ønsket atter å bringe familienavnet frem til ære og berømmelse. W. F. K. Christie er nemlig sønnesønssønn av Norges første stortingspresident, med samme navn. Dette har han aldri glemt det har vært hans ledestjerne og fått ham til å berre seg frem med alle midler. Da hans åndsmidler er under middels, nådde han aldri sine mål, men har dog ved sin utelukkende posøraktige begavelse fått en snev av sin oldefars tittel: Han er nemlig blitt "sangerpresident". I sitt hus på Hamar har han det rene museum av sin oldefars møbler m.v. og for å pointere forannevnte slektskap, har han til stor moro for hele byen - oppnådd telefon-nummer 1814. (Dette vil enhver kunne bekrefte ved å slå opp i rikstelefon-katalogen for Hamar).

Efter å ha satt over styr sin egen og sine nærmeste slektingers formue, slo han seg først ned på Elverum og siden på Hamar, hvor han snart ble kjøpmennenes skrekke, og lå seg til en respektabel gjeld. - Det er vel unødvendig å nevne at han nå ialfall er i stand til å betale denne gjeld. Som ordensjeger er han uovertruffen. Dette førte bl.a. til at han kom i tottene på Studenterdansforeningen, så han måtte tre ut som medlem. Den 9. april reiste han mistenkelig fort til Oslo for å slutte seg til Quisling & Co. Han har imidlertid ennå ikke solgt sitt hus på Hamar, da "tidene er så usikre", som hans kone har uttrykt seg. - Hans dumhet er neppe mindre enn hans ergjerrighet! han mener øyensynlig senere å kunne oppnå praksis på Hamar. Det ser nesten ut som om han ikke kjenner folkestemningen i landet! han later heller ikke til å legge vekt på at han er ekskludert av saksførerforeningen.

Småbysakførereren er ganske sikkert skuffet etter forrederiet. Det forlyder at han var utsett som justitsminister, men at selv hans trosfeller fant det umulig da han var frimurer av høy grad. Det fortolles intet om hr. Christie var tilstede ved den dramatiske "avsløring" i Frimurer - logen. Da veien til topps var stengt for forrederen, måtte han nøye seg med stillingen som "riksfullmektig" for kringkastingen, - en stilling som ikke gir ham større makt enn visorgutten, men som han jo heller ikke har noen forutsetninger for å innha, hverken hvad evner eller utdannelse angår. Hans personale omtaler ham også gjerne treffende for "Fjols".

Vet De at:

- Forleden fikk Bastø celebrert besøk! det var tre hirdgutter som skullo bilse på gamle kamrater!
- den 17 mai var store mengder håndgranater lagret i Stortinget. De skulle brukes mot den vergeløse civilbefolkning hvis ikke det norske politi kunne klare å holde orden.

- at arbeidsleiren ved Oddefjorden er skrumpet betraktelig inn. En dag kom nemlig over 2/3 av guttene ikke tilbake fra svømmetrening. De hadde svømt over fjorden til Sverige.

- i Ulvik i Sogn er der en stor hagebruksskole. Da våronnen var ferdig, husene rengjorte og alt i skjønneste orden, fikk de beskjed om å evakuere innen en uke. De lot blant annet etter seg tomater for flere tusen kroner i drivhusene. Tomatene var nesten modne da tyskerne kom og overtok dem. Men allerede andre dagen begynte de å henge med bladene. Tyskerne vann vannet og vannet, men intet hjelp, - de visnet. Ved nærmere undersøkelse viste det seg at hver eneste tomatplante var skåret over like under jorden.

Barbarer!

Fredag den 13. juni klokken et kvart før syv kom en mann syklende ned Slemdalsveien.

Han ble oppmerksom på noen tyskere som oppførte seg så merkelig i veigrøften. Da han kom nærmere, så han at det var 4 tyskere som sto og sparket en nordmann som lå halvt bevisstløs og vred seg av smerte. Tyskerne sparket ham i hodet, i maven, hvorsomhelst de best traff. Da det samlet seg folk, tok de og bar nordmannen inn i Hypodromen. Han var da som livløs.
